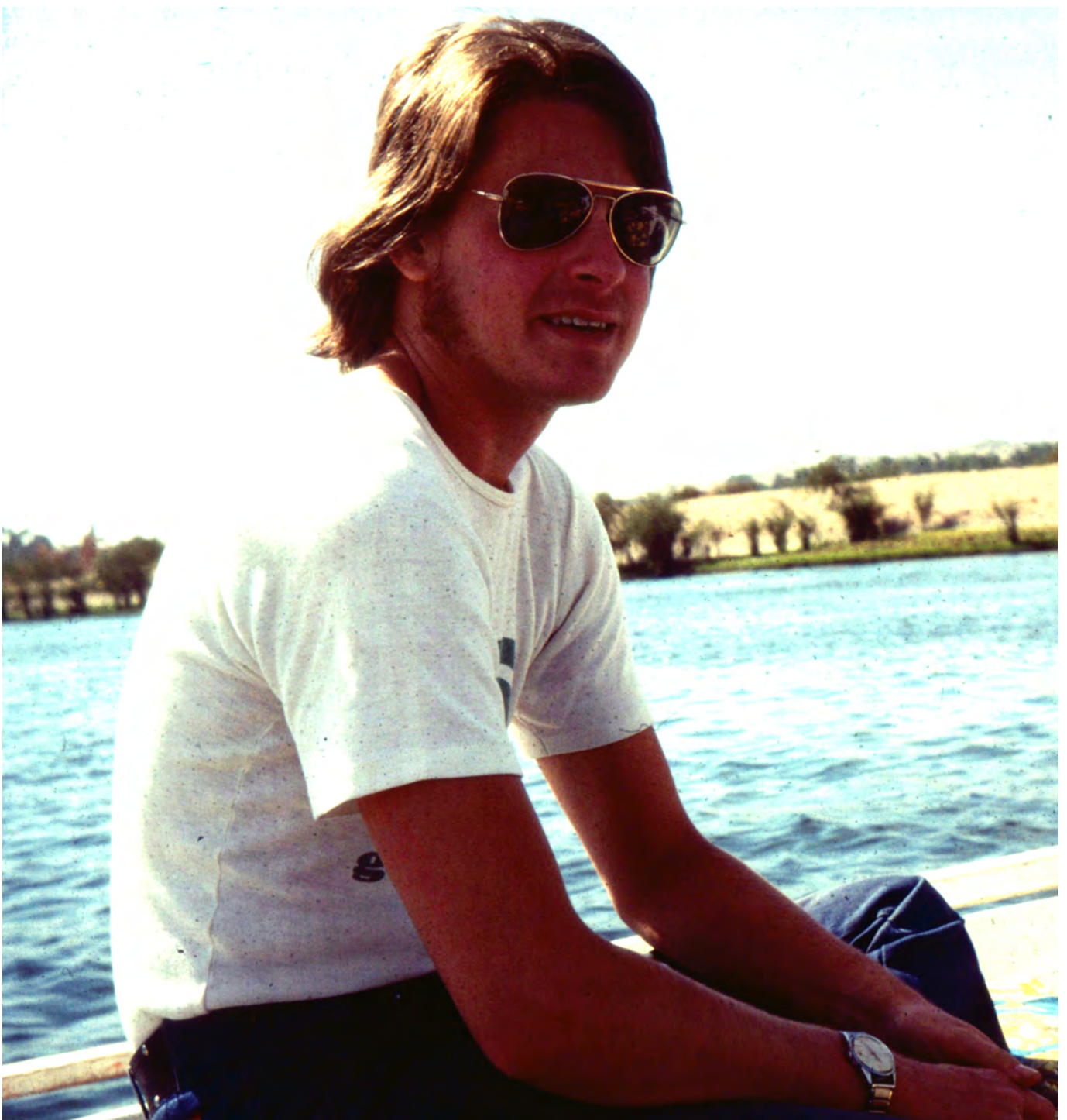

Resebrev Nr 128

29 november-3 december 1977

ASWAN-KAIRO

Fortsättning på månadslång resa i Egypten, 24 år gammal. Efter Luxors arkeologiska upplevelser for jag vidare söderut längs Nilen till underbara staden Aswan med dess väldig damm – Nassersjön. Av en slump träffade jag här en gammal bekant från resan i Afghanistan 1975, banktjänstemannen Göran Henningsson från Upplands Väsby som jag tidigare träffat och rest med i Afghanistan, Nu var han på väg till Sudan på semester. Självt reste jag norrut igen och tillbringade några intensiva dagar i huvudstaden Kairo innan jag for vidare till Alexandria,

29 november 1977

Jag besökte nubiska kulturcentret för en dansföreställning. Gick dit med två killar från vandrарhemmet plus två saudiska gäster. 1 £ för att komma in. Det blev verkligen en upplevelse, musik på trummor och i vissa nummer enkla trumpeter. Vackra dansöser i fina dräkter. Slut klockan 23

30 november 1977

Göran och jag hyrde en traditionell båt, en så kallad *felucca*. 1 £ per timme. For runt Elephantine Island och landsteg på Plantation Island, som hyser en stor botanisk trädgård. 25 piastrar inträde. Ute på sjön en och en halv timme, så fridfullt och skönt.

Åter i land gick vi till trädgårdsservering och drack te och läste Middle East Observer, nyinköpt tidskrift med endast affärsnyheter. Klockan 14 gick vi till El Nil restaurang och jag åt god Nil-fisk och potatis.

I basaren köpte jag en trasmatta att ta med mig till Sverige för 1,50 £. Inför sin Sudan-resa ville Göran växla resterande pund till dollar men fick nobben. Myndigheterna beräknar att utlänningar ska spendera 20 £ om dagen. Gör man inte det får man inte växla tillbaka. Besökte även Sudan-båtarnas rederikontor med Göran.

1 december 1977

Klockan 17:45, jag sitter på mitt stamkafé och dricker te, har precis ätit middag, shish kebab på restaurangen intill för 75 piastrar.

Göran for vidare idag, befinner sig förmodligen på båten över Nassersjön i sällskap med flera andra killar från vandrарhemmet.

Igår kväll satt vi och snackade i sovsalen flera stycken om resandet vidare söderut genom Sudan. Man beräknat en 11-14 dagars båtfärd på Nilen från Khartoum till Juba och så vidare till Nairobi, målet för denna traveller route som går genom Egypten. OK att jag inte gör Sudan-resa nu, bättre att spara landet till en gång då jag kan jag fortsätta ännu längre söderut.

Klockan är 18:05, spelar backgammon med en tysk kille, visar sig vara helt annorlunda regler än för brädspel som jag och Göran spelade igår. Nu går det inget tidigare för mig. Han är just nu borta på vandrарhemmet för att hämta en näsduk. Vi dricker te med brandy.

Hans har köpt en åsna idag för 60 £, tänker rida på den till Luxor. Och sen sälja den.

Härligt väder inget behov av kavajen.

Efter ett parti backgrammon spelade vi två partier brädspel och då vann jag.

Hans var borta i spritbutiken runt hörnet.....

och köpte en liten kvartsflaska till som vi hällde i teet. En annan tysk, också han vid namn **Hans** kom, de båda hade bott på samma hotell i Kairo. Efter att ha suttit och snackat en stund beslutade vi att dricka öl. Till butiken och köpte varsin 75 centiliter Stella för 40 piastrar plus 25 för pant. Så till en servering bredvid där vi mot lite bakshish fick sitta och dricka men ha flaskorna under bordet. En berusad egyptier kom också och slog sig ner. Uppdrucket, vi köpte varsin ny och hade samma procedur.

Klockan 22:30 bröt vi upp och gick till sängs ganska så berusade.

På morgonen gick jag upp vid nio och åt frukost med mi vän **Göran Henningsson** banktjänstemannen från Upplands Väsby som jag träffade första gången i Afghanistan 1975 och reste tillsammans med i en veckas tid. Nu var han på månadslång semester till Egypten och Sudan och vi återsågs av en slump på vandrarhemmet i Aswan – ett mycket lustigt sammanträffande.

Vi gick till basaren för han skulle köpa mat för båtresan över Nassersjön för att komma till Sudan. Vi skiljdes därefter åt, och jag ägnade eftermiddagen åt att besöka en nubisk by och på Elephantine-ön i Nilen. Lärde känna en nubisk kille med vilken jag hyrde en roddbåt för en tur till en underbart fin ö mitt ute i floden. Åter till Aswan och promenerade hela strandvägen bortom stationsgatan, och kom till ett sovjetiskt informationscenter och konsulat, antagligen från tiden när Assuandammen byggdes på 1950-talet med bistånd från Sovjet.

Apelsinjuice som jag dricker flera gånger dagligen varierar i pris upp till tio piastrar men nu hittade jag ett ställe där den bara kostade 5 piastrar. Klockan 17 iväg till restaurang och sedan blev det kaffe och öl resten av kvällen

2 december 1977.

Klockan 14:10, sitter jag i lummig park borta vid Cataract Hotel i Aswan, med utsikt över Nilen norrut. Helt spegelblank yta, segelbåtarna med sina vita segel och höga master, fredagsstämning med helglediga människor och familjer på kaféer och i parker. Svalt och skönt här i skuggan.

Jag har inte gjort någonting idag, upp vid halv nio och åt frukost, såg tyske rummgrannen **Hans** ge sig iväg med sin nyköpta åsna, väl försedd foder och på väg mot Luxor. Själv promenerade jag till en park och skrev vykort till **Tomas Löfström, Rolf och Mona Lysenius, Karin och Evald Gustafsson, Gunnar Jansson, Pernilla, Charlie och Karin Eklund**, samt till **Stefan Nilsson**. Fann postkontoret så klart stängd så jag får skicka iväg dem imorgon. Tog en kopp te för 10 piastrar på trädgårdsserveringen här ovanför där jag nu sitter. Jag har börjat läsa en ny bok, **Stewart Smiths "US Neocolonialism in Africa"**, tryckt i Moskva och inhandlad i Coimbatore, Indien 11 mars 1976. Aktualitet i innehållet sträcker sig fram till 1971- 72, Egypten framställs sålunda ännu mycket positivt.

Göran Henningsson

2.12 Lxha

Ämnade några parker vid 14. Frisk o us
på El Nil. Vandrarkhemmet Cafét. Park. Bio
kl 17, bra plats 32p., journal-film beröjde 1745,
Sadats statsbesök i Romänien, Iran och Sauds-
analysen vordes. Så 4 olika kommande filmer
som presenterades. Till sist viktiga filmer. Som
indiska filmer, utspelas i överklass-miljö,
lejlighet intressant, en satirisk blandning av kärlek,
väld o säng. Slut vid 8-tiden.

Cafét - 2 italiensarna, välbekanta nu sedan
Kairo, och holländaren. Tog en promenad.
Vandrarkhemmet 21.30, satt o teste en humme-
pa TV:n äventyrsfilm - Salladen mot
koransiddarna. Föreståndaren spretade

mygghitt i sovrummet vid 1/2 11.

3–5 december 1977

Klockan är 22:00, och jag är åter i Kairo efter den sydliga rundturen till Luxor och Aswan. Sista dagen i Aswan kopplade jag bara av. Detta eftersom alla sevärdheter var besedda, stadens parker besökta och jag promenerat kors och tvärs i staden. Dessutom hade jag tagit farväl av vännen **Göran Henningsson** som farit vidare till Sudan.

Njöt av den precis lagom sköna värmen, ja på morgnar och kvällar blev det faktiskt nästan för kallt. Steg upp vid halv 9, duschade och packade min ryggsäck, så frukost bestående av yoghurt med honung, te och två ostsmörgåsar. Gick sedan till posten och skickade sex vykort till Sverige. Frimärkena kostade 11,5 piastrar styck.

Lite senare besökte jag en utomhusservering med utsikt över Nilen och drack åter te samtidigt som jag läste i **Stewart Smiths** bok "US Neocolonialism in Africa", tryckt i Moskva 1971. Intressant att se hur uppskattande Egypten beskrivs, nu är ju relationen helt annorlunda.

Framåt eftermiddagen lunch på en liten restaurang, åt härlig fisk med citron, ris, bröd och tomatsallad samt vatten som jag friskade upp med ytterligare en citron. 23 piastrar, d v s knappt

2 kronor. Våldig skillnad mot de ställen som går in för att locka turister, där skulle samma mat kosta tre gånger så mycket.

Satt i en park och läste ett par timmar, drack te på ett tehus där jag lärt känna innehavaren. Berättade för honom om min tyske vän **Hans** som köpt en åsna för 60 pund, och avser rida på den till Luxor. Han startade dagen innan och räknar med att ta tre veckor på sig till Luxor där han sedan säljer åsnan.

På vandrarhemmets café fikade jag med den ene av de två italienare som jag känt ända sedan i Kairo. Vi delade rum både där och här i Aswan. De hade tänkt fara vidare till Sudan men efter att ha beaktat mina skäl att hellre koncentrera sig på Egypten beslöt de att stanna i Aswan. De båda studerade på universitetet i Urbino, som ska vara en mycket fin medeltidsstad i norra Italien.

16 timmars tågresa Aswan-Kairo

Klockan 17:30 tog mig till tåget avgick klockan 18. Det blev en jobbig 16 timmars resa då jag inte fick tag i förstaklassbiljett den här gången och tågstandarden var usel med slitna ungerska vagnar – tillverkade i staden Győr i Ungern som jag besökte 1974.

Fruktansvärda skakningar hela resan, usel belysning och ingen luftkonditionering. Det fick till följd att jag dröp av svett hela kvällen – omöjligt öppna fönstren, och därefter svinkallt på natten.

Sovvagn nummer 1, bädd nr 20 i en tvåbäddskupé. Delade kupé med en geolog som berättade livfullt om sitt arbete. Han hade tidigare arbetat på Sinaihalvön, men sedan 1967 deltog han i ett desperat arbete att finna ersättning på andra håll i Egypten för alla de järn-, koppar-, vanadin-, kobolt-, mangan-, kol- och zinkgruvor och oljefält som Israel roffade åt sig under sitt pris blixtkrig 1967.

(Sinai återlämnades till Egypten 1982 efter fredsfördrag mellan Israel och Egypten)

I väntan på tågets avgång lärde jag känna en ytterligare passagerare, **Hussein Elewa**, som arbetar för Oberoi som har det förnämsta hotellet i Kairo, Mena House, vid foten av pyramiderna, där ett rum kostar 25 £ per natt, och likaså det finaste hotellet i Aswan. Jag är välkommen hälsa på honom på hotellet i Kairo. Nu på tåget bjöd han mig på öl och te i restaurangvagnen.

Till sängs klockan 21, fruktansvärt skakigt men sov ganska bra ändå. Dock inte helt utvilad när jag steg upp klockan 9, inför ankomsten till Kairo klockan 10.

Anglo-Swiss Pension, rum 18, Sharia Champolion 14, Kairo

Här har jag tagit in på ett hotell beläget mitt i det moderna Kairos centrum, och residerar i ett dubbelrum med balkong ut mot gården. På rummet finns tvättställ, två skåp, skrivbord och stol, nattduksbord och två sängar – toalett och badrum i korridoren. För detta betalar jag 3,20 egyptiska pund per natt inklusive lunch – riklig och vällagad – samt frukost.

Jag sitter vid bordet och skriver, med en liten precis inköpt fickplunta med egyptisk ouzo (*Ouzorie a l'Anis*, 13 cl för 38 piastrar). Tusen och en natt som lektyr. På den extra sängen har jag uppslagen den stora Kairo-kartan, det är riktigt trevligt.

Det är av en ren slump att jag fann detta hotell, jag hade visserligen hört namnet rekommenderas av **Stefan Nilsson**, men visste inte adressen och var definitivt inte ute och letade efter det.

Jag ankom till Kairo med tåget i förmiddags klockan 10. Möttes av ett ogästvänligt väder, helmulet för första gången under hela min resa i Egypten. Kylslaget och med en otäck blåst som virvlade upp allt damm från gatorna. Min avsikt var att ganska så omgående fara vidare till Alexandria, så därför ville jag finna ett hotell nära järnvägsstationen.

Jag vandrade Clot Bey-gatan söderut längs vilken det ligger ett antal tredje klassens hotell, bara för att finna att vartenda ett av dem var fullbelagt. Från Alabaplatsen där huvudpostkontoret ligger svängde jag av västerut i riktning mot Tahrirplatsen.

Klockan var halv tolv och vandrarmhemmet skulle inte öppna förrän klockan 14, och svenska ambassaden var stängd idag söndag. Kopplat till att inga hotellrum verkade vara lediga, bestämde jag mig för att redan idag fara med tåget till Alexandria – trots att jag just hade 16 timmars tågresor bakom mig.

Så efter att ha uträttat mitt egentliga ärende i Kairo som var att bekräfta en reservation på flyget hem den 21 december begav jag mig till SAS-kontoret beläget ytterst centralt

mittemot Egyptiska museet vid Tahrirplatsen på Champolion-gatan, en gata uppkallad efter **Jean-Francois Champolion**, mannen som lyckades tyda Rosetta-stenen, nu på British museum i London.

På SAS-kontoret fanns det en rad nordiska dagstidningar från 19:e till 25 november, men av de svenska tyvärr bara skräptidningen Svenska Dagbladet som jag till nöds ögnade mig igenom.

Sadats Israelsesa i svensk och egyptisk press

Intressant att jämföra bevakningen av **Anwar Sadats** Israelresa med den egyptiska pressens bevakning. Pressen här är inte objektiv i vår mening, tidningarna svämmar över med lovord och positiva nyheter om det hela, men nonchalerar att rapportera om Israels arresteringar och utvisningar av palestinier etc.

Å andra sidan får man i den svenska tidningen ingenting veta exakt vad Sadat verkligen sade i sitt berömda tal och det faktiska skeendet. Istället en massa lösa spekulationer, ryktesspridning och förnumstiga analyser som förringar talets stora betydelse, typ "ingenting nytt, bara samma gamla krav".

Från SAS-kontoret skulle jag sedan promenera tillbaka till stationen men redan i närmsta gatukorsning ser skylten Anglo-Swiss Pension 6 trappor, så jag tar hissen dit upp sex för att höra efter rum. En gammal man som förestod hotellet tog emot och sa först att det var fullt men sedan visade sig likväl att det fanns ett dubbelrum ledigt som jag genast accepterade att ta.

Skönt, för nu hade jag alltså fått tid att påföljande morgon besöka svenska ambassaden och höra efter post. Jag är så spänd på att få höra nyheter hemifrån, speciellt angående sjuksköterskeutbildningen jag sökt. Hoppas jag blir antagen.

Ambassaden hade nyligen flyttat från stadsdelen Dokki till Zamalek på norra delen av Gezirah-ön – det visste jag genom min vän Göran som varit där, men inte vilken exakt adress. Jag frågade efter den hos SAS men de visste inte mer att den ligger nära de danska och norska ambassaderna, och de kan man hitta på kartan. Det är inte mer än ca 30 minuters promenad härifrån.

Annorlunda upplevelse av Kairos centrum

Åter till dagen innan. Efter att ha gjort mig hemmastadd på Anglo-Swiss Pension, packat upp, bytt kläder och käkat lunch, så sov jag sedan 3 timmar på eftermiddagen. Frös, fick ta på mig både tröja och kavaj. Klockan 17 gick jag ut på promenad, nu mycket annorlunda än när jag var i Kairo förra gången och bodde på vandrarhemmet.

Nu befann jag mig mitt i det centrum jag trodde inte fanns, här vimlade det av restauranger, caféer och affärer, biografier, banker och framför allt flygbolagskontor. Precis som i Bangkok är dessa något vansinnigt överrepresenterade. Så gott som samtliga europeiska och arabiska flygbolag jämte de flesta asiatiska och de stora amerikanska har kontor här i Kairo, alla belägna inom ett snävt avgränsat område.

Åt middag på en kinesrestaurang vid Talaat Harb, kycklingsoppa, fried rice med oxkött och öl för 1,08 pund. Tyvärr helt intetsmakande mat och minimalt med kött, och förklaringen var väl att det inte var någon kines som skötte matlagningen – annars brukar kinesrestauranger vara trumfkort i länder med något mindre utvecklad kokkonst. Jag drömmer mig tillbaka till den utomordentligt trevliga maten i Thailand. Med en fet kines stående mitt i lokalen, stekande finhackat kött och grönsaker med ris, och sedan det märkliga kinesiska kaffet, kolsvart som nästan smakar som kakao med mjölk.

Vandrade vidare, och drack gott te på Indian Tea Centre, ett ställe sköts av indiska tefrämjandet. 15 piastrar för en kanna. Runt bland människorna i folkvimlet, svårt hitta hem igen, köpte en rakhyvel för 42 piastrar och kom tillbaka till hotellet klockan 21:30.

③
Fortsättning på Egyptenresan - Alexandria
se http://larseklund.in/resebrev/129_alexandria1977.pdf

لارسن الكلونج
صبي صفر